

senere skal komme tilbage til. Hvis den højtærede Minister havde omfattet dette Stykke Bane med lige saa stor Interesse som de andre Baner, vilde han ogsaa have kunnet lægge den paa Tingets Bord med de samme Beskrivelser og samme Udviklinger i det hele som ved de andre Baner. Jeg betragter ikke Udvalgets Forslag som et Stykke Hastværksarbejde, men jeg vilde kun sige Udvalget Tak, idet jeg vilde bestyrke dem i at gaa videre. Man siger jo, at dristig povet, er halvt vundet.

Jeg kommer saa til de Medlemmer i Udvalget, som ere valgte af den Gruppe, hvortil jeg hører. Jeg beklager, at de ikke have kunnet slutte sig til dette Udvalgets Forslag. Nu ved jeg ganske vist, at dette Udvalg er nedsat med en helt anden Opgave for Øje, nemlig Gedser—Warnemünde Routen. Dersom vi her i Tinget skulde have nedsat et Udvalg, der kun skulde behandle jyske Baner, er jeg overbevist om, at Udvalget og dets Betynkning fra vor Side ikke havde faaet det Udseende, saa meget mere, som jeg tror, at i det mindste et af Medlemmerne i Udvalget i Virkeligheden er velvillig stemt over for dette Forslag. Det vilde derfor have været rigtig godt, om han nu havde staaet som Forslagsstiller ved Siden af Flertallet. Jeg kan forstaa, at et Par Medlemmer af dem, vi have sat ind, muligvis have et andet Standpunkt. Jeg forstaa, at det ærede Medlem for Nykøbing (R. Claussen) staaer paa sin Gedser-Route og siger, at den nok kan bære sig selv. Jeg kan ogsaa forstaa det ærede Medlem for Kellerup (Sloth), som ifølge Forholdenes Natur maa være imod Viborg—Herning Banen. Naar der er Tale om de to Kredse her, kommer der naturligvis den samme Strid som altid, men jeg havde haabet, at det ærede Medlem havde staaet sammen med Flertallet, saa meget mere, som han maa vide, at den Gruppe, hvortil vi høre, aldeles ikke er imod denne Bane. Jeg haaber, at dette skal vise sig ved Afstemningen, at en Del kun har ønsket baade Herning—Viborg Banen og maaske ogsaa Rødkær—Kellerup. Vi ønske baade — og, men ere derfor, som sagt, ikke Modstandere af dette Forslag.

Med Hensyn til Banens Retning skal jeg kun sige, at dersom, hvad Kommissionen er gaaet ud fra, det særlig skulde være en gennemgaaende Bane, der skulde bringe den fulde Nytte ud af den saakaldte Himmerland Bane med dens Fortsættelse til de forskellige Sider, skulde denne Bane jo være den hurtigst mulige Vej fra Viborg

til Herning. Man maatte da være gaaet Vesten ud fra Viborg Station og have fulgt Skive Banen ned til Møgelkærsgaard, og være gaaet i en saa lige Linie som muligt over Grønhøj, over Høgild og Vesten om Sunds Sø og ind til Herning. Denne Bane vilde da have sin Fordel, naar der en Gang kommer det berettigede Krav fra Skive om at faa fortsat Banen Syd efter. Overalt, hvor man laver en Bane med et betydeligt Opland bag ved sit Endepunkt, vil Kravet om at faa Banen fortsat indtil et virkelig Knudepunkt altid gøre sig gældende. Saaledes vil der ogsaa i en kommende Tid fra Salling og Mors og de Steder der fremkomme Krav om, at Banen skal gaa videre imod Syd, for hurtigst muligt at komme til Esbjerg uden de store Krumninger. Som en Gennemgangsbane — jeg skal senere ogsaa betragte den fra andre Synspunkter — vil denne Bane ude paa Heden i Haderup Sogn kunne støde sammen med en eventuel Skive Bane ad Herning til. Nu har man imidlertid valgt at gaa Østen ud af Viborg ned over det meget farlige Terrain, der ligger fra Mikkel's Anlæg over mod Hald Skov. Jeg kan forstaa, at det har to Fordele. For det første den, at man saa paa Viborg Bane-gaard bliver fri for det uheldige Rebroussement, som ellers maa finde Sted over for Viborg—Aalestrup og eventuelt Aalestrup—Herning Banen, noget, som generer i højeste Grad, og som man fra Banens Side lægger Vægt paa at undgaa, hvor det er muligt. Den udmærket indrettede Viborg Station har en stor Mangel, og det er den, at man for at faa Godset ind til Viborg skal køre lange Omveje bag ved Banestationen. Man kan altsaa ikke køre ad den almindelige Vej ned til Stationen, men ved, at Aalestrup Banen kan faa et friere Terrain paa den modsatte Side af Stationen, bliver det Terrain, som Aalestrup Banen nu løber ind paa, og Terrainet der bag ved ledigt, og derved ville de store Omveje for Godstrafikken kunne afhjælpes. Jeg henleder særlig den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Jeg følger derefter Banen og kommer ned til Stationen ved Hald og Dollerup Mølle. Jeg tror, det er meget rigtigt, at der lægges Stationer der, og de Buer, som Banen ganske vist skal slaa, for at den skal ligge hensigtsmæssigt, regner jeg for intet. Jeg tror, det er et Par Punkter, man maa tage Hensyn til, naar man skal tale om den lokale Trafik. Der er jo her et temmelig indbringende Beværtningssted, som mange lystrejsende for-